

Potok schlov

Už svitá,
prvé slnečné lúče zafarbili kurín
jeden jazyk tu už avšak kmitá
kapitán sa pripravuje na Hviezdoslavov Kubín

Stresujú ho okolité obleky,
adrenalín stúpa, pot sa už leje
zdá sa, že ten moment bude trvať naveky,
všetko mu v hlave kričí, zle je!

„Kapitán, ste na rade!“, porotca už volá,
všetci sa spytujú, čo recitovať sa chystá,
v jeho mysli však len prázdnota holá,
dúfa, že v novinách nebude, že len drísta.

„Mor ty a ho, hoj mor ho, decko môjho plodu,
kto kradmou nohou navštívi slovenskú pohodu,
a čo i tam stožiar dáš v tom období volebnom,
mor ty len, a vôľ býk ako býk rozumom.“

Skončil a uklonil sa, na potlesk čaká,
Potoky slov z neho ako slzy padajú
márne však uznanie očami hľadá,
jeho myšlienky ešte vždy publikum otupejvávajú.